

XXIII. Urheilulautakunta.

Urheilulautakunnan kertomus vuodelta 1931 oli seuraava:

Urheilulautakuntaan kuuluivat vuonna 1931 lääketieteellisensiaatti U. Tötterman puheenjohtajana, kamreeri T. H. Vilppula varapuheenjohtajana sekä palopäällikkö, kapteeni W. W. Bergström, voimistelunopettaja V. J. Laherma ja rahatoimiston osastopäällikkö kapteeni K. H. Öhman jäseninä. Kaupunginhallitusta edusti lautakunnassa kiinteistöjohtaja E. von Frenckell. Sihteerinä toimi poliisimestarinapulainen K. Soinio. Lautakunta kokoontui vuoden kuluessa 14 kertaa ja kokouksissa laadittujen pöytäkirjojen pykäläluku oli 58. Huomattavimmista lautakunnan käsittelemistä asioista mainittakoon seuraavat:

Lautakunta ehdotti kaupungin uimalaitokset vuokrattavaksi siten, että Ursinin uimalaitos annettaisiin Helsingfors simsällskap nimiselle seuralle, Humallahden uimalaitos Helsingin uimareille ja Mustikkamaan uusi uimalaitos Helsingin työväen uimareille. Mustikkamaan vanhaa uimalaitosta lautakunta piti vuokrattavaksi liian ränsistyneenä. Vuokraamisen ehdoksi lautakunta asetti, että jokaisen yllämainitun seuran oli ylläpidettävä uimakoulu, jossa koululaiset saivat maksutonta uimaopetusta määrääjain sekä että poliisi- ja palomiehistöille varattiin vapaauintia. Menoarvioon otettu 40,000 markan suuruinen määräraha uimaseurojen työn tukemiseksi jaettiin tasan kolmen yllämainitun uimaseuran kesken. Lautakunta huomautti kaupunginhallitukselle Humallahden uimalaitoksen laajentamisen tarpeellisuudesta sekä että Ursinin uimalaitos olisi rakennettava uudelleen, mieluummin toiseen paikkaan. Komiteaan, joka asetettiin pohtimaan viimeksimainittua kysymystä, lautakunta valitsi puolestaan jäsenensä Töttermanin.

Stadionin paikasta lautakunta antoi lausuntonsa, kannattaen siinä kaupungin asemakaava-arkkitehdin esittämää mielipidettä, että Eläintarhan puisto on sopiva tähän tarkoitukseen. Alue olisi säilytettävä luonnon- ja urheilupuistona, jonne, paitsi stadionia, olisi varattava paikat muillekin urheilu- ja harjoituskentille. Stadionin rakentaminen ei saisi vaikuttaa ehkäisevästi Helsingin yleiseen urheilukenttäjärjestelmään.

Lautakunta ehdotti erinäisiä parannuksia tehtäväksi kaupungin urheilukenttiin, kannatti Hesperian puiston kentän luovuttamista pesäpallokilpailuja varten, teki ehdotuksen Eläintarhan urheilukentän luovuttamisesta kilpailuja varten j.n.e. Kaupungin kiinteistöjohtajan ehdotuksesta laati lautakunta suunnitelman Eläintarhan urheilukentän vuokraamisesta määräprosenttista maksua käyttämällä. Tällaisen järjestelmän käytäntöönottaminen vaatisi lautakunnan mielestä muutamia parannuksia Eläintarhan urheilukentällä: sinne olisi rakennettava katoksellinen katsomo, hankittava aita-juoksuun tarvittavat aidat, hyppytelineet, mittanauhut j.n.e.

Lautakunta puolsi seuraavien luistinratojen teettämistä talveksi 1932

allalueteltuihin paikkoihin: Helsingfors skridskoklubb-nimisen seuran kaksi rataa Pohjoissatamaan ja Johanneksen kirkon kentälle, Suomalainen luistinrata Kaisaniemen lahdelle, Työväen luistinrata Kallion urheilukentälle ja herra Järnefeltin rata leikkikentälle Neitsytpolun ja Tehtaankadun kulmaukseen. Yksityiset rahoittivat kaikki nämä radat sekä Töölön pallokentän luistinradan; kaupungin varoilla ylläpidettiin luistinradat Runeberginkadun kentällä sekä Vallilan ja Käpylän urheilukentillä. Kaupunki hoiti kokonaan Vallilan radan ja yleisöllä oli sinne maksuton pääsy koko päivän. Sopimuksen mukaan laitto kaupungin Runeberginkadun ja Käpylän radan käyttökuntoon, mutta ne annettiin valmistuttuaan Osakeyhtiö Pallokentän hallintaan ehdolla, että koululaiset saivat maksutta käyttää niitä arkipäivisin klo 17:ään saakka.

Lautakunta antoi lausuntonsa Käpylän raviradan alueelle suunnitellusta pallokentästä ja Oulunkylän uudesta urheilukentästä.

Kaupungin vuoden 1931 menoarvioon oli otettu 60,000 markan suuruisen määräraha luistinurheilun tukemiseksi. Koulujen luokkaluistelu oli maksutonta kaikilla radoilla. Sitäpaitsi jaettiin koulujen oppilaille alennuskortteja, joilla kansakoululaiset saivat 25 ja oppikoululaiset 20 markan suuruisen alennuksen ratamerkkejä ostaessaan. Allaoleva taulukko osoittaa missä määrin koululaiset käyttivät hyväkseen näitä etuja.

	Jaettuja alennuskortteja ä		Luistinradoilla käytettyjä luokkia.	Luistinradoilla käytettyjä oppilaita.
	Smk. 25:—	Smk. 20:—		
Suomalainen luistinrata	153	123	1,084	29,502
Helsingfors skridskoklubb	116	104	824	22,439
Työväen luistinrata	323	56	260	6,939
Urheiluseura Spartan rata	4	3	159	2,938
Runeberginkadun rata	31	32	73	1,123
Käpylän rata	36	6	—	—
Töölön pallokentän rata	56	30	68	1,522
Yhteensä	719	354	2,468	64,463

Ottamalla huomioon tämän tilaston, lautakunnalle lähetetyt ratojen taloudellista asemaa koskevat ilmoitukset sekä ne paikat, mitkä radoille myönnettiin, urheilulautakunta päätti jakaa yllämainitun 60,000 markan suuruisen määrärahan seuraaville luistinradoille:

	Smk.
Suomalainen luistinrata	18,000: —
Helsingfors skridskoklubb	15,000: —
Työväen luistinrata	15,000: —
Urheiluseura Spartan rata	5,000: —
Töölön pallokentän, Runebergin ja Käpylän radat	7,000: —
Yhteensä	60,000: —

Voimisteluyhdistysten työn tukemiseksi kaupungin tulo- ja menoarvioon otettu 80,000 markan suuruisen avustus jaettiin 27:lle eri seuralle ja lasten ja varhaisnuorison leikkityön edistämiseksi myönnetty 50,000 markan suuruisen määräraha 31:lle yhdistykselle.